

امکان سنجی اقتصادی و زیست‌محیطی استفاده از انرژی خورشیدی در تأمین آب گرم مصرفی ساختمان‌های مسکونی (مطالعه موردی: شهر تهران)

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۹۵/۰۳/۱۱

تاریخ دریافت مقاله: ۹۴/۰۷/۲۶

حسین یوسفی* (استادیار دانشکده علوم و فنون نوین دانشگاه تهران)
سهیل رومی (دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی سیستم‌های انرژی، دانشکده علوم و فنون
نوین دانشگاه تهران)
یونس نوراللهی (استادیار دانشکده علوم و فنون نوین دانشگاه تهران)

چکیده

به کارگیری انرژی‌های نو و تجدیدپذیر بویژه انرژی خورشید، این منبع لایزال الهی به دلیل دریافت آسانتر و در دسترس بودن آن، در طی سال‌های اخیر بیشتر مورد توجه دانشمندان و دانشجویان مرتبط با رشته‌های انرژی قرار گرفته است. روش‌های گوناگونی برای استفاده از این انرژی پاک و لایزال الهی وجود دارد، اما گرم کردن آب با استفاده از آبگرمکن‌های خورشیدی، آسان‌ترین و اقتصادی‌ترین روش موجود می‌باشد. در این تحقیق با در نظر گرفتن تورم و ارزش زمانی سرمایه، بررسی‌های اقتصادی برای دوره بازگشت سرمایه جایگزینی آبگرمکن‌های خورشیدی به جای انواع گازی آن در ساختمان‌های مسکونی شهر تهران صورت گرفته است. در ابتدا تحلیل اقتصادی با در نظر گرفتن پرداخت همه هزینه‌های جایگزینی توسط ساکنان در یک ساختمان مسکونی بررسی گردید. سپس اجرای طرح جایگزینی آبگرمکن‌های خورشیدی توسط دولت از طریق یارانه وزارت نیرو محاسبه شد. پس از بررسی استراتژی‌های مختلف جایگزینی آبگرمکن‌های خورشیدی به جای آبگرمکن‌های گازی موجود و با توجه به اهمیت بحث‌های اقتصادی و محیط‌زیستی، جایگزینی آبگرمکن‌ها توسط شهروندان به دلیل مسائل مالی و طولانی بودن دوران بازگشت سرمایه (۱۱/۲ سال)، در عمل غیرممکن است. از سوی دیگر با توجه به کاهش تولید آلاینده‌های هوا و همچنین گازهای گلخانه‌ای (به ویژه CO₂ به میزان ۲/۷ میلیون تن در سال) و توانایی صادرات گاز

* نویسنده رابط: Hosseinyousefi@ut.ac.ir

صرفه جویی شده به کشورهای همسایه، استراتژی پرداخت هزینه‌های اولیه توسط وزارت نیرو دارای بازگشت سرمایه بسیار منطقی‌تری (تقریبا ۲ سال) می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: تهران، انرژی خورشیدی، محیط زیست، امکان سنجی اقتصادی - زیست محیطی

Archive of SID

۱- مقدمه

مسأله تأمین انرژی مورد نیاز از دیرباز از دغدغه‌های فکری بشر بوده و با پیشرفت صنایع و تکنولوژی، این مسأله به تدریج حادث گردیده است. با محدودیت منابع تأمین‌کننده کنونی انرژی و مسایل زیست‌محیطی توجه به منابع دیگر انرژی طی دو دهه گذشته بیشتر شده و در این راستا، استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر به منظور جایگزین نمودن آنها با سوخت‌های فسیلی و کاهش آلودگی به تدریج افزایش یافته است.

یکی از مهم‌ترین منابع انرژی‌های تجدیدپذیر، انرژی خورشیدی می‌باشد که با توسعه نگرش‌های زیست‌محیطی و راهبردهای صرفه‌جویانه در بهره‌وری از انرژی‌های تجدیدناپذیر، استفاده از آن در بسیاری از کشورهای جهان رو به فزونی گذاشته است. کشور ایران در بین مدارهای ۲۵ تا ۴۰ درجه عرض شمالی قرار گرفته است و در منطقه‌ای واقع شده که به لحاظ دریافت انرژی خورشیدی در بین نقاط جهان، در بالاترین رده‌ها قرار دارد. متوسط تابش انرژی خورشیدی در ایران بین ۴/۵ تا ۵/۵ کیلووات ساعت بر مترمربع در روز تخمین زده شده است که البته بالاتر از میزان متوسط جهانی است. در ایران به طور متوسط سالانه بیش از ۲۲۰ روز آفتابی گزارش شده است که بسیار قابل توجه است (Sarparast et al, 2013: 254).

انرژی خورشیدی می‌تواند هم به شکل حرارت مانند آبگرمکن خورشیدی و هم به شکل الکتریسیته مانند پنل‌های خورشیدی تبدیل شود. آبگرمکن‌های خورشیدی از طریق جذب انرژی خورشید و تابش نور بر صفحات جاذب (کلکتور) عمل می‌نمایند و راندمان گرمایشی آن‌ها در فصول مختلف سال، بر حسب موقعیت‌های جغرافیایی هر شهر متفاوت می‌باشد. اقتصادی‌ترین روش تولید آبگرم مصرفی ساختمان‌ها، استفاده از انرژی خورشیدی است (Aigbavboa, 2015: 495). می‌توان از انرژی حرارتی خورشید جهت تهیه آبگرم بهداشتی در منازل و اماکن عمومی به خصوص در مکان‌هایی که مشکل سوخت‌رسانی وجود دارد، استفاده کرد. چنانچه ظرفیت این سیستم‌ها افزایش یابد، می‌توان از آن‌ها در حمام‌های خورشیدی نیز استفاده نمود، همچنین بررسی‌های علمی و محاسبات دانشمندان نشان می‌دهد که یک دستگاه آبگرمکن خورشیدی بیش از ۲ تن از آلودگی دی‌اکسیدکربن را در سال کاهش می‌دهد (Chang et al, 2011: 563).

استفاده این سیستم‌ها از منبع انرژی بی‌پایان و ارزان خورشیدی، یکی از مزایای سیستم‌های خورشیدی می‌باشد و از همه مهم‌تر، این سیستم‌ها برخلاف سوخت‌های فسیلی تهدیدی برای محیط زیست به شمار نمی‌روند و بابت گرم کردن آب مورد نیاز، گرم کردن فضای ساختمان و یا هتل، تا سال‌ها هیچ هزینه‌ای پرداخت نخواهد شد (Vanessa et al, 2015:138). برای تهیه آبگرم در تمام ساعات شبانه‌روز، یعنی در شب‌ها و روزهای ابری، آبگرم در مخزن دوجداره و عایق حرارتی که دمای آب را تا ۷۲ ساعت با کمترین افت دما حفظ می‌کند، نگهداری می‌شود (Soteris, 2003:1711). با استفاده از این سیستم می‌توان هزینه‌های مصرف گاز، گازوئیل و برق را بطور چشمگیری کاهش داد که این امر در پروژه‌های بزرگ ملموس‌تر خواهد بود، بطوری که بعد از گذشت زمان کوتاهی با صرفه‌جویی در مصرف سوخت، سرمایه‌گذاری اولیه مستهلک شده و بعد از آن بخاطر عمر بالای دستگاه‌ها سودآوری خواهد داشت. هزینه‌های نگهداری و تعمیرات این سیستم‌ها بسیار پایین است؛ زیرا هیچ قطعه متحرکی نداشته و طول عمر کارکرد سیستم‌های استاندارد و با کیفیت فنی بالا تا ۲۰ سال می‌رسد (Giglio et al, 2014:43).

مهمترین مانع برای توسعه استفاده از سیستم آبگرمکن خورشیدی، سرمایه‌بردن اولیه این سیستم خورشیدی است که بر روی انتخاب مشتریان تأثیر منفی می‌گذارد (Yousefi et al, 2018:626). برای حل این مسأله لازم است، راهکارهای اساسی اندیشیده شود. در مناطقی که هزینه‌های انرژی و حامل‌های انرژی زیاد است و دسترسی به شبکه گاز و برق مشکل و یا اساساً دسترسی به آن‌ها وجود ندارد، کاربرد این محصول از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است. معمولاً ابعاد بهینه مولدهای خورشیدی را به گونه‌ای انتخاب می‌کنند که در کنار تأسیسات حرارتی حدود ۷۵ درصد نیاز سالانه آبگرم مصرفی ساختمان را برآورده نماید و یا به عبارتی دیگر، سیستم‌های خورشیدی حدود ۹ ماه از سال صد درصد نیاز آبگرم مصرفی ساختمان را تامین و در سه ماه فصل زمستان به صورت سیستم کمکی در کنار تأسیسات مرکزی ساختمان عمل می‌نماید (Changa et al, 2011:563).

استفاده از آبگرمکن‌های خورشیدی با حمایت دولت در مناطق بسیاری از جهان صورت گرفته است و میزان استفاده موثر از انرژی گرمایی در بخش موردنظر به میزان قوانین حمایتی دولت‌ها بستگی دارد (Aigbavboa, 2015:495). به عنوان نمونه در

یک بررسی صورت گرفته روی ساختمان های بخش های کم درآمد در آفریقای جنوبی، مشخص شد که استفاده از سیستم آبگرمکن خورشیدی موجب بهبود کیفیت زندگی در این بخش ها گردیده است (Cassard et al, 2011:54).

هدف از این مطالعه بررسی میزان کاهش آلاینده ها، صرفه جویی در میزان انرژی مصرفی و دوران بازگشت سرمایه در صورت استفاده از آبگرمکن های خورشیدی در ساختمان های مسکونی شهر تهران است. امید است با ایجاد الگوهای مناسب پرداخت یارانه برای انرژی های تجدیدپذیر و اقتصادی نمودن استفاده از سیستم های آبگرمکن خورشیدی کاهش مصرف سوخت های فسیلی و آلودگی هوا حاصل گردد.

با داشتن دانش کافی درباره تابش خورشید، راحتی و به صورت بسیار مؤثرتر می توان انرژی خورشید را برای گرم کردن آب مصرفی منازل و حتی کاربردهای صنعتی به کار برده و کاهشی چشمگیر در میزان هزینه آبگرم مصرفی داد. برای تحقق این اهداف، مطالعه دقیق اقتصادی- اجتماعی و زیست محیطی مزایا و موانع به کارگیری این فناوری امری الزامی است. در این مورد، پژوهش های متعددی در داخل و خارج از کشور صورت گرفته است که می توان به موارد زیر اشاره نمود:

Cassard و همکاران با مطالعه بر روی جایگزینی آبگرمکن های خورشیدی در ایالات متحده به این نتیجه دست یافتند که جایگزینی آبگرمکن های برقی با آبگرمکن های خورشیدی دارای توجیه اقتصادی و بازگشت سرمایه مناسبی می باشد در حالی که به دلیل قیمت پایین گاز طبیعی جایگزینی آبگرمکن های گازی با آبگرمکن های خورشیدی دارای بازگشت سرمایه طولانی تری است. در مطالعات آنها بازگشت سرمایه در منطقه شمال شرقی ایالات متحده که گرمایش توسط الکتریسیته با قیمت بالا صورت می پذیرد، سریع تر به وقوع پیوست حال آنکه در مناطق جنوبی و غربی ایالات متحده این جایگزینی به دلیل استفاده از گاز طبیعی در زمان کوتاهی به دست نیامد (Cassard et al, 2011:54).

Hudon و همکاران با مطالعه دلایل عدم گسترده استفاده از آبگرمکن های خورشیدی در ایالات متحده، هزینه بالای نصب آبگرمکن های خورشیدی را بزرگترین معضل آن دانستند و پیشرفت تکنولوژی برای کاهش هزینه های اولیه را راه حل این مشکل اعلام کردند (Hudon et al, 2012).

نتایج محاسبات اقتصادی نشان می‌دهد با استفاده از سیستم آبگرمکن خورشیدی در تایلند در مقایسه با آبگرمکن برقی اگرچه هزینه اولیه ۳/۵ برابر می‌شود ولی بازگشت سرمایه در صورت استفاده از این سیستم و بدون در نظر داشتن اثرات زیست محیطی برابر ۵/۴ سال است (Sae-Jung et al, 2015:442).

حیدرزاده و همکاران با توجه به اهمیت استفاده از انرژی خورشیدی در برنامه ریزی برای زیرساخت‌های شهری به بررسی و مقایسه هزینه‌های جایگزینی آبگرمکن‌های خورشیدی در مناطق شهری، با مطالعه موردی تهران و برلین پرداختند. آن‌ها در مقاله خود به اهمیت مشکلات اقتصادی پیرامون استفاده از این تکنولوژی پرداخته‌اند و استفاده از پارانه‌های دولتی و افزایش توان تولید داخلی این سیستمها جهت کاهش قیمت را به عنوان راه‌حل پیشنهاد نموده‌اند (Heidarzadeh et al, 2013).

در سال ۱۳۹۰ با استفاده از نرم افزار RETScreen امکان استفاده از آبگرمکن‌های خورشیدی به جای آبگرمکن‌های موجود را با مطالعه موردی شهر اهواز بررسی گردید. نتایج نشان داد که تقریباً کل بار حرارتی آب گرم مصرفی جامعه هدف را می‌توان با آبگرمکن‌های خورشیدی تامین نمود. در این سناریوی جایگزینی، سالیانه ۶۶ میلیون متر مکعب گاز طبیعی صرفه‌جویی شده است و نزدیک به ۷ میلیون دلار به درآمد ملی کشور افزوده می‌گردد و علاوه بر موارد فوق از انتشار تقریباً ۱ میلیون تن CO₂ جلوگیری به عمل می‌آید (ساکی‌پور و همکاران، ۱۳۹۰).

۲- مواد و روش‌ها

آبگرمکن خورشیدی دستگاهی است که انرژی خورشید (نور مستقیم و غیر مستقیم) را به انرژی گرمایی تبدیل و آن را به آب انتقال می‌دهد. انواع آبگرمکن‌های خورشیدی را می‌توان بر اساس تفاوت آنها در نوع کلکتور جاذب انرژی خورشیدی طبقه‌بندی کرد که عبارتند از: آبگرمکن‌های خورشیدی با کلکتور تخت و آبگرمکن‌های خورشیدی با کلکتورهای لوله‌ای و تحت خلا.

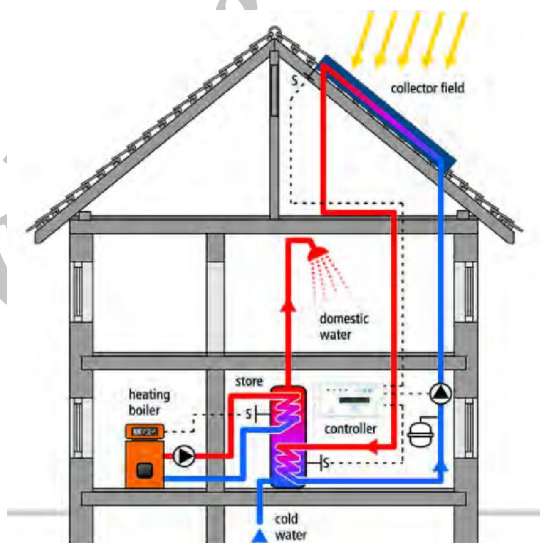
اجزای تشکیل دهنده یک آبگرمکن خورشیدی عبارتند از:

- **سطح جاذب (کلکتور):** جنس آن بر اساس شرایط اقلیمی متفاوت بوده و تعداد آن بر اساس میزان مصرف آبگرم روزانه تعیین می‌شود. به طور کلی کلکتورهای

خورشیدی در دو نوع صفحه‌ای و لوله‌ای هستند. کلکتورهای صفحه تخت پر استفاده‌ترین نوع کلکتورهای خورشیدی می‌باشند. کلکتورهای صفحه تخت در آبگرمکن‌های خانگی در شرایطی که آب و هوای منطقه مورد نظر سرد نباشد، استفاده می‌شود و بازدهی بالاتری دارند.

- **مخزن ذخیره آبگرم:** معمولاً بصورت مخزن دو جداره یا مخزن کویل‌دار می‌باشد.
- **پمپ سیرکولاسون:** جهت گردش آب درون کلکتورها و تبادل حرارتی با تانک‌ها است.
- **منبع انبساط:** جلوگیری از نوسانات حجمی و یکنواخت کردن فشار سیال را به عهده دارد.
- **نگهدارنده فلزی جهت مخزن و صفحه جاذب**
- **لوله و اتصالات مربوطه**

شکل ۱ شماتیکی از سیستم استفاده از گرمایش خورشیدی را نشان می‌دهد.

شکل ۱: شماتیکی از سیستم آبگرمکن خورشیدی (مأخذ: نگارندگان)

برای انجام مطالعه در ابتدای امر نیاز به محاسبه میزان انرژی برای گرم نمودن آب مصرفی وجود دارد، سپس با در نظر گرفتن انرژی خورشیدی دریافت شده محاسبات صورت می‌گیرد. سپس جهت به دست آوردن میزان صرفه‌جویی گاز مصرفی شهر تهران در صورت استفاده از آبگرمکن‌های خورشیدی، لازم است تا حجم گاز مصرفی جهت گرمایش آب در بخش مسکونی شهر تهران به دست آید؛ سپس با توجه به کارایی آبگرمکن‌های خورشیدی در شهر تهران، مقادیر صرفه‌جویی اقتصادی در مصرف گاز طبیعی و کاهش آلاینده‌های تولیدی مورد بررسی و محاسبه قرار می‌گیرد. در نهایت با در نظر گرفتن ارزش زمانی سرمایه و مقدار تورم اقتصادی، دوره بازگشت سرمایه محاسبه می‌شود.

۲-۱- محدوده مورد مطالعه

تهران، بزرگترین کلان شهر ایران و نوزدهمین شهر پر جمعیت جهان، با معضل آلودگی‌های هوای ناشی از مصرف سوخت‌های فسیلی و تامین انرژی روبه‌رو است (Naddafi et al, 2012:28). بسیاری از صاحب‌نظران راه‌حل پیشرو برای بهبود وضعیت زیست محیطی شهر تهران را استفاده از انرژی تجدیدپذیر به صورت گسترده دانسته‌اند. در سال‌های اخیر تلاش‌های بسیاری برای کاهش مصرف انرژی از جمله اجرای محدودیت‌های ترافیکی، توسعه حمل‌ونقل عمومی و تامین انرژی از راه‌هایی با آلاینده کمتر مانند استفاده از خودروهایی که با سوخت CNG کار می‌کنند، صورت گرفته‌است. اما با توجه به وجود قطب‌های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی کشور در تهران، هرساله خیل عظیمی از مردم شهرهای کوچک و روستاها به تهران مهاجرت می‌کنند (شفیعی ثابت، ۱۳۹۳). این امر و دلایل متعدد دیگر نیاز به انرژی در پایتخت کشور در حال توسعه ایران را افزایش می‌دهد (شاه حسینی و توکلی، ۱۳۹۳).

شهر تهران با داشتن ۳۱۷ روز آفتابی و نیمه ابری در سال میانگین شدت تابش ۴/۵۸ کیلووات ساعت بر متر مربع گزینه مناسبی برای استفاده از انرژی خورشیدی محسوب می‌شود (Heidarzadeh et al, 2013). شکل ۲ نقشه ساده ای از محدوده مطالعاتی را نشان می‌دهد.

۲-۲-۱- جایگزینی آبگرمکن‌های خورشیدی توسط شهروندان

به عنوان نمونه یک ساختمان ۴ طبقه با ۸ واحد و ۳۲ نفر ساکن مورد بررسی قرار گرفت.

• محاسبه حجم مخزن

برای محاسبه حجم مخزن به ازای هریک از ساکنین در یک مجتمع آپارتمانی لوکس ۱۵ گالن در ساعت آب گرم مصرفی در نظر گرفته می‌شود که این میزان برابر ۵۶/۷ لیتر در هر ساعت است (منصوری یزدی، ۱۳۸۴:۴۲). با توجه به اینکه همه مصارف به طور همزمان صورت نمی‌گیرد و همچنین همیشه برای اطمینان می‌بایست مقداری ذخیره در مخزن آب گرم وجود داشته باشد، ضرایب همزمانی و ذخیره برای ساختمان مسکونی به ترتیب برابر ۱/۲۵ و ۰/۳ برای ۳۲ نفر در نظر گرفته می‌شود (مکاری زاده و همکاران، ۱۳۹۲).

پس حجم مورد نیاز برابر می‌شود با:

$$۳۲ \times ۷/۵۶ \times ۰/۳ \times ۲۵/۱ = ۶۸۰ \text{ لیتر} \quad (۱)$$

بنابراین آبگرمکن‌های خورشیدی مورد استفاده با دو منبع ۳۵۰ لیتری مورد استفاده قرار خواهند گرفت.

• محاسبه سطح مورد نیاز جهت جذب انرژی خورشیدی

همانطور که پیشتر بیان گردید شدت تابش در تهران برابر ۴/۵۸ کیلووات ساعت به ازای هر متر مربع است. بازده سیستم آبگرمکن خورشیدی با در نظر گرفتن اتلافات انتقال و تبدیل حدود ۷۵ درصد می‌باشد. پس انرژی مفید بر حسب کیلووات ساعت برای هر متر مربع برابر است با

$$۴۴/۳ = ۷۵/۰ \times ۵۸/۴ \quad (۲)$$

و با توجه به استانداردهای موجود در ایران میزان آب گرم مصرفی برای هر نفر ۶۰ لیتر در هر روز در نظر گرفته می‌شود (ساکي پور و همکاران، ۱۳۹۰). بنابراین کل انرژی مورد نیاز برای گرم کردن آب روزانه مورد نیاز ۳۲ نفر، یعنی ۱۹۲۰ کیلوگرم آب برابر است با:

$$Q = m.c.\Delta\theta \quad (۳)$$

$$\text{کیلوژول } 362880 = (15 - 60) \times \frac{2}{4} \times 1920$$

در رابطه بالا Q گرمای مورد نیاز، m جرم آب، c ظرفیت گرمایی ویژه آب و θ دمای آب می‌باشد. در این رابطه هر لیتر آب برابر ۱ کیلوگرم فرض شده است و همچنین ظرفیت گرمایی ویژه آب $4/2 \text{ KJ/kg}^\circ\text{C}$ و دمای آب سرد ورودی و آب گرم مناسب ذخیره در مخزن به ترتیب 15°C و 60°C فرض شده است. هر ۳۶۰۰ کیلوژول برابر است با یک کیلووات ساعت پس توان لازم جهت تامین گرمای مورد نیاز برابر خواهد بود با:

$$(4) \text{ کیلوژول } 362880 \div 3600 = \text{کیلووات/ساعت} 100/8 = \text{ساعت کیلووات}$$

حال می‌توان سطح مورد نیاز جهت کلکتورهای آبگرمکن خورشیدی را محاسبه نمود.

$$(5) \text{ ساعت } 100/8 \div 3600 = \text{ساعت کیلووات/مترمربع} = 29/3 \text{ مترمربع}$$

• محاسبه بازگشت سرمایه جایگزینی آبگرمکن‌های خورشیدی توسط

شهروندان

هزینه کل این سیستم آبگرمکن خورشیدی با استعلام از شرکت سولارکار و استفاده از قطعات اصلی برابر ۱۴۰ میلیون ریال برآورد شد. برای محاسبه میزان هزینه متوسط برای هر مترمکعب گاز نیاز است تا مصرف یک واحد از ساختمان مسکونی فرض شده به دست آید. طبق ترازنامه انرژی در سال ۱۳۹۰ سرانه مصرف گاز طبیعی در بخش خانگی $586/2$ متر مکعب در هر سال بوده است (معاونت امور برق و انرژی، ۱۳۹۱)، که میزان مصرف ساختمان مسکونی مورد بررسی در هر ماه برابر $1563/2$ مترمکعب خواهد بود و با محاسبه تعرفه پلکانی قیمت گاز در سال ۹۳، میانگین قیمت هر متر مکعب گاز مصرفی برای ساختمان مفروض برابر ۱۸۶۰ ریال برآورد بوده است. ارزش حرارتی هر متر مکعب گاز طبیعی ایران برابر ۸۶۰۰ کیلوکالری می‌باشد و از جایی که هر کیلوکالری برابر $4/2$ کیلوژول می‌باشد؛ پس در طول یک سال

$$(6) \text{ کیلوژول } 362880 \times \text{روز } 365 / (2/4 \times 8600) = \text{مترمکعب } 3667$$

گاز طبیعی در ساختمان جهت گرمایش آب مصرفی، استفاده می‌شود. که موجب صرفه جویی

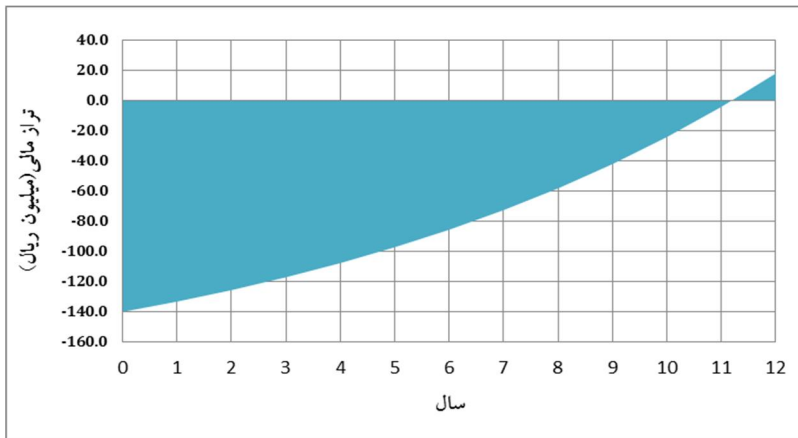
$$(۷) \quad ۳۶۶۷ \times ۱۸۶۰ \text{ ریال} / \text{مترمکعب} = ۸۲/۶ \text{ ریال میلیون}$$

در هر سال می‌گردد. طبق گزارش بانک مرکزی نرخ تورم در سال ۹۲ برابر ۳۴/۷ درصد اعلام شد و ارزش نقدینگی در محاسبات ۲۱ درصد (برابر حداقل سود سپرده بانکی در سال ۹۳ برای سپرده‌های بلند مدت) فرض گردید. با توجه به جدول ۲ و شکل ۳ مشاهده می‌شود در صورتی که ابتدای سال اول (۹۳) آبگرمکن‌های خورشیدی به طور کامل با هزینه شخصی شهروندان نصب گردند و مورد استفاده قرار گیرند دوره بازگشت سرمایه ۱۱/۲ سال می‌باشد که به این ترتیب از نظر اقتصادی منطقی نیست که شهروندان با این نرخ بازگشت سرمایه اقدام به نصب سیستم آبگرمکن خورشیدی نمایند.

جدول (۱) - تراز مالی استفاده از آبگرمکن خورشیدی با هزینه شهروندان (میلیون ریال)

میلیون ریال	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	۱۳۹۷	۱۳۹۸	۱۳۹۹	۱۴۰۰	۱۴۰۱	۱۴۰۲	۱۴۰۳	۱۴۰۴
هزینه	-۱۴۰		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
مبلغ صرفه جویی گاز با در نظر گرفتن ارزش پول و تورم	۶/۸	۷/۶	۸/۵	۹/۴	۱۰/۵	۱۱/۷	۱۳/۰	۱۴/۵	۱۶/۱	۱۷/۹	۱۹/۹	۲۲/۲
تفاضل هزینه و صرفه جویی	-۱۳۳/۳	-۱۲۵/۶	-۱۱۷/۱	-۱۰۷/۷	-۹۷/۲	-۵۸/۶	-۷۲/۶	-۵۸/۲	-۴۲/۱	-۲۴/۲	-۴/۲	۱۸/۰

(مأخذ: نگارندگان)

شکل (۳): روند تراز مالی استفاده از آبگرمکن خورشیدی با هزینه شهروندان (مأخذ: نگارندگان)

۲-۲-۲- جایگزینی آبگرمکن های خورشیدی توسط دولت

در این بخش بررسی ها به صورتی انجام می شود که محاسبات در سطح کلان و برای کل شهر تهران صورت گیرد. بر اساس آخرین آمار سرشماری عمومی کشور (سال ۱۳۹۰) جمعیت ساکنین شهر تهران برابر ۸۲۹۳۱۴۰ نفر بوده است؛ با فرض اینکه همگی ساکنین تهران در ساختمان های ۸ واحدی که در هر واحد ۴ نفر سکنی گزیده اند، تعداد

$$۲۵۹۱۶۱ = ۳۲ \div ۸۲۹۳۱۴۰ \quad (۸)$$

ساختمان مسکونی در تهران وجود دارد. پس به همین تعداد سیستم آبگرمکن خورشیدی نیاز خواهیم داشت. در صورتی که برای هر یک از این ساختمان های مسکونی از آبگرمکن های خورشیدی استفاده شود در مجموع هزینه اولیه ای برابر

$$۳۶۲۸۲۵۴۰ = ۱۴۰ \times ۲۵۹۱۶۱ \quad (۹)$$

در پی خواهد داشت. در این حالت سالانه به میزان

$$۴۰۵۱۲۰۴۷۵ = ۲/۱۵۶۳ \times ۲۵۹۱۶۱ \quad (۱۰)$$

گاز صرفه جویی می شود. در صورتی که شرکت گاز ایران حجم گاز صرفه جویی شده را به کشورهایی که از طریق خطوط لوله سراسری به ایران متصل هستند (مانند

ترکیه) صادر کند، می‌تواند موجب ورود ارز به کشور شود. طبق گفته وزیر نفت دولت دهم، قیمت هر متر مکعب صادرات گاز طبیعی به ترکیه برابر ۵۰ سنت بوده است. با در نظر گرفتن نرخ دلار برابر ۲۷۴۲۰ ریال طبق سایت بانک مرکزی ایران در ابتدای بهمن ۱۳۹۳، سود سالانه ناشی از صرفه جویی و صادرات برابر خواهد بود با:

$$۵۵۵۴۲۰۲ = ۲۷۴۲۰ \times ۵/۰ \times ۴۰۵۱۲۰۴۷۵ \quad (۱۱)$$

میلیون ریال

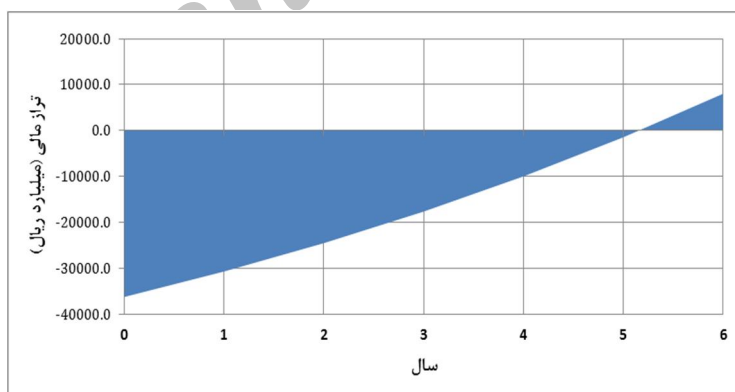
همچنین با در نظر گرفتن تورم و ارزش زمانی سرمایه خواهیم داشت:

جدول (۲) - تراز مالی استفاده از آبگرمکن خورشیدی با هزینه وزارت نیرو و شرکت ملی

گاز (میلیارد ریال)

سال	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	۱۳۹۷	۱۳۹۸
هزینه	۳۶۲۸۲/۵	-	-	-	-	-
صرفه جویی با در نظر گرفتن ارزش پول و تورم	۵۵۵۴/۲	۶۱۸۳/۱	۶۸۸۳/۱	۷۶۶۲/۵	۸۵۳۰/۰	۱/۸ ۹۴۹۵
تفاضل هزینه و صرفه جویی	۳۰۷۲۸/۳	۲۴۵۴۵/۳	۱۷۶۶۲/۱	۹۹۹۹/۷	۱۴۶۹/۶	۱/۲ ۸۰۲۶

(مأخذ: نگارندگان)

شکل (۴): تراز مالی استفاده از آبگرمکن خورشیدی با هزینه وزارت نیرو (مأخذ: نگارندگان)

با توجه به محاسبات صورت گرفته مشاهده می‌شود بدون در نظر گرفتن هزینه‌های زیست‌محیطی و در شرایطی که تمامی هزینه توسط دولت پرداخت شود، در ۵/۱ سال و با صادرات گاز صرفه‌جویی شده، سرمایه بازگشت پیدا می‌کند.

۳- محاسبه هزینه‌های زیست‌محیطی

با توجه به روند افزایش آلاینده‌های هوا و نگرانی جهانی از انتشار گازهای گلخانه‌ای، استفاده از انرژی‌های نو برای کاهش تاثیرات زیست‌محیطی مود توجه قرار گرفته است (Vanessa et al, 2015:138). استفاده از آبگرمکن‌های خورشیدی به جز مزایای اقتصادی برای شهروندان، دولت و کشور دارای مزایای زیست‌محیطی به دلیل کاهش هزینه‌های خارجی است. قوانین فعلی اعطای یارانه اکثر کشورهای پیشرفته در خرید و نصب آبگرمکن‌های خورشیدی با هدف کاهش آلاینده‌های هوا و گازهای گلخانه‌ای صورت می‌گیرد (Gill et al, 2015: 83).

هزینه‌های خارجی شامل هزینه‌های آلاینده‌هایی است که در مراحل تولید، انتقال، تبدیل و مصرف به محیط‌زیست وارد می‌شود ولی در قیمت کالا یا خدمات تاثیری ندارد. با کاهش مصرف ۴۰۵۱۲۰۴۷۵ متر مکعب ناشی از استفاده از آبگرمکن‌های خورشیدی به مقدار زیادی از انتشار گازهای آلاینده و گلخانه‌ای جلوگیری به عمل می‌آید. که بررسی بر روی گازهای CO_2 ، NO_x و SO_2 در این پژوهش مدنظر قرار گرفته است.

جدول (۳) - شاخص انتشار آلاینده‌های کشور در سال ۱۳۹۱

(گرم به ازای هر متر مکعب گاز طبیعی)

SO_2	NO_x	CO_2
۲۴/۷	۲۶/۸	۶۸۰۵

(مأخذ: ترازنامه انرژی سال ۱۳۹۱)

با در نظر گرفتن مصرف ۴۰۵۱۲۰۴۷۵ متر مکعب گاز طبیعی در بخش گرمایش آب مصرفی تهران، کاهش تولید آلاینده‌ها و گازهای گلخانه‌ای مطابق جدول (۴) به دست خواهد آمد.

جدول (۴) - میزان آلاینده‌های تولیدی برای گرمایش آب منازل تهران در سال ۱۳۹۱ (تن)

SO ₂	NO _x	CO ₂
۱۰۰۰۶/۴۸	۱۰۸۵۷/۲۳	۲۷۵۶۸۴۴/۸۳

(مأخذ: نگارندگان)

۳-۱- محاسبه بازگشت سرمایه با در نظر گرفتن هزینه های زیست محیطی

در ادامه برای محاسبه هزینه‌های زیست محیطی ناشی از تولید آلاینده ها و گازهای گلخانه‌ای از ترازنامه انرژی استفاده می‌کنیم. مقادیر ذکر شده در ترازنامه انرژی به واحد دلار بر پوند گزارش شده‌اند که با در نظر گرفتن نرخ دلار برابر ۲۷۴۲۰ ریال و اینکه هر پوند برابر ۰/۴۵۳ کیلوگرم است، هزینه مابه‌ازای هر میلیون تن آلاینده محاسبه می‌گردد. این هزینه ها در جدول (۵) نمایش داده شده است.

جدول (۵) - هزینه‌های زیست محیطی آلاینده‌ها و گازهای گلخانه‌ای (میلیون ریال بر تن)

SO ₂	NO _x	CO ₂
۱۹/۵۶	۸۵۳/۴۰	۰/۷۳

(مأخذ: ترازنامه انرژی سال ۱۳۹۱)

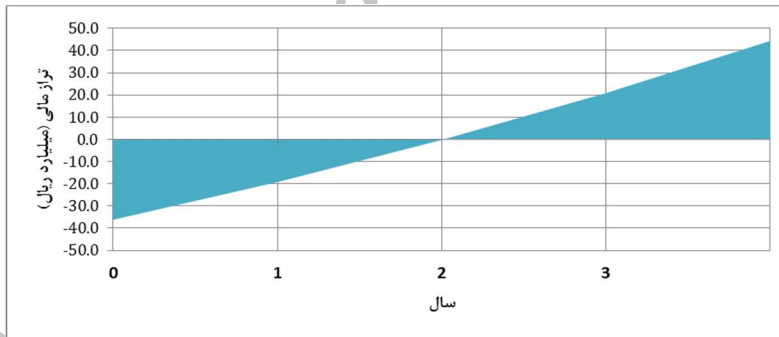
در نهایت هزینه‌ی تولیدی ناشی از آلاینده‌هایی که برای تامین آب گرم مصرفی تهران می‌بایست در هوای کشور پخش شوند در جدول (۶) نمایش داده شده‌اند:

جدول (۶) - هزینه‌های زیست‌محیطی آلاینده‌ها و گازهای گلخانه‌ای شهر تهران در سال ۱۳۹۱ (میلیون ریال)

SO ₂	NO _x	CO ₂
۱۹۵۷۲۶	۹۲۸۰۹۲۱	۲۰۱۲۴۹۶

(مأخذ: نگارندگان)

مجموع میزان خسارت زیست‌محیطی در هر سال برابر با ۱۱۴۸۹۱۴۱ میلیون ریال یا ۴۱۹۰۰۵۹۴۵ دلار خواهد بود. با در نظر گرفتن هزینه‌های زیست‌محیطی در کنار موارد اقتصادی پیشتر گفته شده برای محاسبات کلان (پرداخت تمام هزینه‌ها توسط دولت)، نمودار دوره بازگشت سرمایه به صورت شکل (۵) خواهد بود. با توجه به هزینه‌های خارجی آلودگی‌های ناشی از مصرف گاز طبیعی برای استفاده جهت گرم کردن آب در ساختمان‌های مسکونی شهر تهران، دوره بازگشت سرمایه با در نظر گرفتن هزینه‌های زیست‌محیطی تقریباً ۲ سال می‌باشد.

شکل (۵): روند تراز مالی استفاده از آبگرمکن خورشیدی با هزینه وزارت نیرو و در نظر گرفتن هزینه‌های زیست‌محیطی (مأخذ: نگارندگان)

۴- بحث و نتیجه‌گیری

هم زمان با کاهش ذخایر سوخت‌های فسیلی و مصرف بی‌رویه آن، شاهد افزایش دمای کره زمین هستیم، که بخش عمده این افزایش به سبب استفاده از سوخت‌های فسیلی و تولید گازهای گلخانه‌ای است. در نتیجه، در طول چند دهه اخیر

استفاده از انرژی‌های نو و تجدیدپذیر به خصوص انرژی خورشیدی مورد توجه قرار گرفته است که، نه تنها پایان‌ناپذیر است، بلکه به طور فراوان در طبیعت موجود می‌باشد.

با توجه به افزایش بی‌رویه جمعیت در شهر تهران، لزوم کاهش تولید آلاینده‌ها در سطح این کلانشهر در کنار دستیابی به انرژی مورد نیاز مصرفی، امری حیاتی است. پس از بررسی استراتژی‌های مختلف جایگزینی آبرمکن‌های خورشیدی به جای آبرمکن‌های گازی موجود و با توجه به اهمیت بحث‌های اقتصادی و محیط‌زیستی، جایگزینی آبرمکن‌ها توسط شهروندان به دلیل مسایل مالی و طولانی بودن دوران بازگشت سرمایه، در عمل غیرممکن است ولی با توجه به کاهش تولید آلاینده‌ها و توانایی صادرات گاز صرفه جویی شده به کشورهای همسایه، استراتژی پرداخت هزینه‌های اولیه توسط دولت (وزارت نیرو) بسیار منطقی‌تر به نظر می‌آید.

با مقایسه پژوهش‌هایی که جداگانه توسط Cassard و Hudon در ایالات متحده صورت گرفته با نتایج این مقاله مشاهده شد که به دلیل اینکه آبرمکن‌های خورشیدی در ایران تکنولوژی جدیدتری به حساب می‌آیند، در صورت پرداخت تمامی هزینه‌ها توسط شهروندان بازگشت سرمایه در ایالات متحده کوتاهتر از کشور ما به دست می‌آید.

همچنین در مقاله Sae-Jung به دلیل اینکه آبرمکن خورشیدی جایگزین آبرمکن برقی در تایلند گردیده، بازگشت سرمایه کوتاهتر محاسبه شده که علت این مقوله ماهیت گران انرژی الکتریکی نسبت به گاز طبیعی است. دلیل برتری مقاله حاضر نسبت به مقاله ساکی پور و همکاران که در مقدمه توضیح داده شده است، اضافه نمودن آلاینده‌های NO_x و SO_2 در محاسبات مربوط به میزان تولید آلاینده و هزینه‌های خارجی آنها است. از جمله طرح‌های پیشنهادی، تخصیص وام‌های بلاعوض یا کم‌بهره برای کاهش دوران بازگشت سرمایه و تشویق شهروندان به خریداری و استفاده از آبرمکن‌های خورشیدی است.

لازم به ذکر است که محاسبات زیست‌محیطی صورت گرفته تنها برای سه آلاینده هوا بررسی شده‌اند و قطعاً استفاده از آبرمکن خورشیدی در کاهش تولید سایر آلاینده‌ها نیز تاثیرگذار خواهد بود. همچنین طبق گفته رئیس انجمن مدیریت سبز ایران میزان تولید CO_2 سالانه کشور برابر ۵۰۰ میلیون تن است که با استفاده از

آبگرمکن‌های خورشیدی در تهران، بیش از ۵۵٪ درصد از کربن دی اکسید تولیدی در کشور کاسته خواهد شد.

در نهایت با توجه به بررسی‌های صورت گرفته و مشکلات پیش روی دولت برای تحقق استفاده از آبگرمکن‌های خورشیدی در مقیاس شهر تهران پیشنهاد می‌گردد که جایگزینی آبگرمکن‌های خورشیدی به صورت چندمرحله ای و با مطالعه بیشتر در مناطق منتخب شهرداری صورت گیرد.

Archive of SID

۵- منابع و مآخذ:

۱. حسامی، ز.، ابراهیمی، ر. ۱۳۹۲. دستورالعمل نظارت بر امکانسنجی، انتخاب، نصب و نگهداری سیستم آبگرمکن خورشیدی در اماکن عمومی. ستاد محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران: ۲۶-۲۲.
۲. ساکی پور، م.، کعبی نژادیان، ع.، سخاوتجو، م.، جعفری، م. ۱۳۹۰. امکان استفاده از انرژی خورشیدی و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای. فصلنامه علمی- پژوهشی علوم بهداشتی، ۳(۴):۱-۱۰.
۳. شرکت سولارکار. ۱۳۹۳. مجموعه فعالیتهای شرکت، کاتالوگ شرکت سولارکار، ۸-۱.
۴. معاونت امور برق و انرژی، دفتر برنامه‌ریزی کلان برق و انرژی، ترازنامه انرژی سال ۱۳۹۱.
۵. مکاری زاده، و.، منصوری، ش.، جوکار، ع.، نیکنامی، ع.، جبار، م. ۱۳۹۲. طراحی و ساخت مخزن ذخیره انرژی آبگرمکن پمپ حرارتی- نخستین کنفرانس ملی انجمن انرژی ایران، مهر ۱۳۹۲- تهران- ایران.
۶. منصوری یزدی، ف. ۱۳۸۴. روش نوین محاسبات و طراحی تاسیسات. ۴۳-۴۲.
۷. شاه‌حسینی، پ.، توکلی، ه. ۱۳۹۳. تحلیل شاخص‌های کیفیت زندگی شهری مورد: محله وردآورد منطقه ۲۱ شهر تهران. فصلنامه علمی- پژوهشی آمایش محیط، ۷(۲۴):۱۲۷-۱۴۴.
۸. شفیعی ثابت، ن. ۱۳۹۳. خزش کلان شهر تهران و ناپایداری کشاورزی روستاهای پیرامونی- فصلنامه علمی- پژوهشی آمایش محیط، ۷(۲۴):۱۴۵-۱۶۲.
9. Aigbavboa, C.2015. Low-income housing residents' challenges with their government install solar water heaters: A case of South Africa. *Energy Procedia*,75:495-501.
10. Cassard, H., Denholm, P., Ong, S.2011. Break-even Cost for Residential Solar Water Heating in the United States: Key Drivers and Sensitivities. National Renewable Energy Laboratory. Technical report.
11. Changa, K. Linb, W. Leea, T. and Chung, K.2011. Subsidy programs on diffusion of solar water heaters: Taiwan's

12. Chang, K., Lin, W., Lee, T., Chung, K. 2011. Subsidy programs on diffusion of solar water heaters: Taiwan's experience. *Energy Policy* 39(2):563–567
13. Giglio, T., Lamberts, R., Barbosa, M., Urbano, M. 2014. A procedure for analysing energy savings in multiple small solar water heaters installed in low-income housing in Brazil. *Energy Policy*, 72:43-55.
14. Gill, N., Osman, P., Head, L., Voyer, M., Harada, T., Waitt, G., Gibson, C. 2015. Looking beyond installation: Why households struggle to make the most of solar hot water systems. *Energy Policy*, 87: 83–94
15. Heidarzadeh, M.H., Hesami, Z., Ebrahimi, R. 2013. Principles to Promote Solar Energy at Urban Management (Case study: Berlin & Tehran). *Journal of Energy Technologies and Policy*, 3(9):1-15
16. Hudon, K., Merrigan, T., Burch, J., Maguire, J. 2012. Low-Cost Solar Water Heating Research and Development Roadmap. National Renewable Energy Laboratory. Technical report.
17. Naddafi, K., Hassanvand, M.S., Yunesian, M., Momeniha, F., Nabizadeh, R., Faridi, S. 2012. Health impact assessment of air pollution in megacity of Tehran, Iran. *Iranian Journal of Environmental Health Science & Engineering*, 9(1):28.
18. Sae-Jung, P., Krittanawach, T., Deedom, P., Limmeechokchai, B. 2015. An Experimental Study of Thermo-Syphon Solar Water Heater in Thailand. *Energy Procedia*, 79:442 – 447
19. Sarparast, M., Hesam, M., Asgari, H.R. 2013. Determining Appropriate Provinces for Dew Harvesting in Iran. *The International Journal of Environmental Resource Research*, 2(1):21-30.
20. Kalogirou, S. 2003. The energy subsidisation policies of Cyprus and their effect on renewable energy systems economics. *Renewable Energy*, 28(11):1711–1728

21. Bessa, V., Prado, R.2015. Reduction of carbon dioxide emissions by solar water heating systems and passive technologies in social housing, *Energy Policy*, 83:138–150
22. Yousefi, H., Rouni, S., Tabasi, S., Hamlehdar, M.2018. Economic and air pollution effects of city council legislations on renewable energy utilisation in Tehran. *International Journal of Ambient Energy*,39(6):626-631

Archive of SID